

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Clericis Peregrinantibus. Titulus XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

DE CLERICIS PEREGRINANTI-
BVS.

TITVLVS XXIX.

CAP. I.

*Contra peregrinantes seu proficiscentes ad sed. Apost. non est aliquid innovandum.*Celestinus III. *Ambian. Episc.*

Conquerente a I. Presbytero intelleximus: [1 & 7.] Licet Presbyter idem res suas & ecclesie suae in protectione nostra non posuerit, quando ad nos accessit, tamen cum hi, qui accedunt ad praesentiam nostram, cum rebus eorum debeant esse sub Apostolica protectione securi: mandamus, quatenus quicquid eidem Presbytero post iter adreptum ad nos venendi, subtractum est vel ablatum, sibi restitui facias. *b.*

[1.] *Quod postquam ad nos venendi iter arripuit, quidam res eius diripere praesumpserunt.*

DE CONFIRMATIONE UTILI VEL
INUTILI.

TITVLVS XXX.

CAP. I.

De reserente confirmata per Papam, inferior iudex cognoscere non potest, nisi confirmatio non tenerit, ut quia subreptitia, vel de re litigiosa ad. cum ca. sequent.

Alexander III. *Exonen. Episc. P. C. in literis.*

Si quis e rei litigiosae confirmationem impetravit ab Apost. sed. non minus potest iudex de causa cognoscere, & eam sine debito terminare. Sed si rem tunc pacifice possidebat, cum inde confirmationem obtinuerit, non est licitum iudici de quaestione postea extra decernere, aut eam definire absque sed. Apost. mandato.

CAP. II.

*Idem dicit.*Idem *Vigorensis Episc. d.*

De confirmationibus e autem Rom. Pont. volumus te tenere, quod contra illas (nisi novum Apost. sed. procedat mandatum, aut certum sit, quod sint per falsi suggestionem elicite) non est aliquatenus iudicandum.

CAP. III.

Littera confirmationis super sententia, a qua erat appellatum, non videtur, si appellatus malitiose praevenit appellatorem, alias pendente donec de appellatione cognoscatur.

Celestinus III.

Bonae memoriae f. A. canonicus vester proposuit, sententiam a delegatis iudicibus prolatam fuisse: & intra decem dies ille, contra quem sententiam fuerat, ab illa sententia appellavit, iudices tamen nihilominus sententiam executioni mandarunt. Ceterum appellans itinere statim ad Apost. sedem adrepto, litteras de retractando sententiam impetravit, adversarius autem ipsum caute praeveniens confirmationis promulgatae sententiae rescriptum fuerat adfectus, in quo nulla de facta appellatione mentio habebatur. Ideoque requisisti, quae quibus literis praedictum faciant. Respondemus igitur, quod posteriores debent prioribus praedictum generare. Verum si dicatur, nullis literis veniatis & iustitiae praedictantibus: vel sub alia forma

a. C. i. eod. tit. in 1. comp. b. Faciatis, legitur in om. manusc. unde constat non solo Epi. Ambian. esse directam hanc Decretalem, sed alia, ut varia testimonia ostendunt. c. C. i. eod. tit. in 1. comp. d. Vigorem. al. Vigorem. e. C. 2. eod. tit. in 1. comp. f. C. 1. eod. tit. in 2. comp.

verborum, dummodo nil diceretur de literis confirmationis expressis: dicimus primae tandem suum debent habere vigorem, donec de iniqua sententia cognitio plenius habeatur.

CAP. IV.

Innovatio privilegii novum jus non tribuit, nec antiquum confirmat: sed si quod competebar, conservat. Brevius sic potest summari: Innovatio privilegii non inducit confirmationem juris in eo contenti.

Innocentius III. *decano Padeburen. a.*

Cum dilecta b in Christo filia abbatissa & sorores ecclesiae Gardeven. e sua cuperent privilegia innovari: propter viarum d discrimina quatuor Episcopis, & Abbatibus totidem, ut ea inspicerent diligenter, & tenorem ipsorum fideliter transcriberent sub sigillis suis nobis remitterent, duximus injungendum. [1 & 7.] Nos autem tam legato, qui sub sigillo proprio ea nostro fecit conspectui praesentari, quam inquisitoribus ipsis fidem debitam adhibentes, licet non videremus, quare non deberent eadem e privilegia innovari: quia tamen C. majoris ecclesiae, & I. sanctae Crucis canonici proposuerunt, Hildesemen. ecclesiam in possessione subjectionis ipsius monasterii per centum annos & amplius extitisse, privilegia ipsa tunc non duximus innovanda. Unde iudicibus dedimus in mandatis, ut ad locum idoneum accedentes (citatis, qui fuerint evocandi) inquirerent super his diligentius veritatem, a quibus pars Hildesemen. ecclesiae ad Apost. sed. appellavit. Nuper autem iterato praedicta petiit abbatissa, quatenus deberemus privilegia suae ecclesiae renovare. Ex adverso vero fuit postulatum, ut causam ipsam discretis viris committere dignaremur, qui testes reciperent, quos contra privilegia monasterii, & ad probandum f praescriptionem legitimam inducere proponebant. Nos igitur attendentes, quod iure sit civili statutum, ut quando periculum testium formidatur, ne veritas occultetur, & probandi copia fortuitis casibus subtrahatur, etiam lite non contestata testes valetudinarii, & alii de quibus ex aliqua rationabili causa timetur, ad testimonium admittantur: ejusdem aequitatis similitudine provocati, praedicta privilegia, quasi jam nimia vetustate consumpta, cum fuerint non in pergamento, sed in papyro conscripta g, duximus innovanda: nolentes, quod ex innovatione hujusmodi novum jus monasterio adquiratur, sed antiquum (si quod habet) per innovationem privilegii conservetur. Quia vero praefatum monasterium ad jus & proprietatem Apost. sed. per privileg. praed. no. pertinere monstratur: ne jus ecclesiae Romanae remaneat indefensum, eandem abbatissam procuratricem ipsius duximus statuendam: ut cum adversus Romanam ecclesiam possessiones & iura non nisi centenaria currat praescriptio, ipsa super hoc & aliis vice nostra procuret, quae coram te in iudicio fuerint procuranda. Nolentes igitur, quod de statu ejusdem monasterii diutius dubitetur, mandamus, quatenus locum tutum & commodum eligens, recipias testes, quos ad praescriptionem probandam Hildesemen. ecclesiae, vel ad interruptionem ostendendam conobium duxerit producendos: & si legitimam praescriptionem probaverit, ut intendit: nisi probata fuerit interruptio ex adverso, subjectionem ipsius monasterii ad iudices Episcopo memorato, cum constet ipsum in sua dioecesi constitutum: privilegium, quod monasterio innovari fecimus, corumpendo: alioquin eidem

a. Al. Exod. al. Padebiterens. b. C. i. eod. tit. in 2. comp. las. c. Al. Guidion. al. Gardenovens. al. Gerundus. d. Distantiam & discrimina. e. Ad quod est tutum ut solemniter transcribatur. conc. l. unum testamentum. ff. de testamen. f. Probandum. g. Vid. l. 2. C. de diver. scriptis.

M m m